

## POSTANOWIENIE

16 października 2023 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Karol Weitz

na posiedzeniu niejawnym 16 października 2023 r. w Warszawie  
w sprawie z powództwa P. w G.  
przeciwko Z. spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w Z.  
o zapłatę,  
na skutek skargi kasacyjnej Z. spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w Z.  
od wyroku Sądu Apelacyjnego w Katowicach  
z 7 lutego 2022 r., V AGa 89/21,

- 1. Odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.**
- 2. Zasądza od pozwanej na rzecz powódki kwotę 2.700 zł (dwa tysiące siedemset złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.**

## UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398<sup>9</sup> § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Cel wymagania przewidzianego w art. 398<sup>4</sup> § 2 k.p.c. może być wobec tego osiągnięty tylko przez powołanie i uzasadnienie istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym, które będą mogły stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania. Na tych jedynie przesłankach Sąd

Najwyższy może oprzeć rozstrzygnięcie w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

W niniejszej sprawie nie zachodzą przesłanki przyjęcia do rozpoznania skargi kasacyjnej pozwanego Z. sp. z o.o. w Z. od wyroku Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 7 lutego 2022 r. W uzasadnieniu wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania skarżący wskazał na występowanie w sprawie kilku – w jego ocenie - istotnych zagadnień prawnych.

Zgodnie z utrwalonym poglądem judykatury Sądu Najwyższego przedstawienie okoliczności uzasadniających rozpoznanie skargi kasacyjnej ze względu na występujące w sprawie istotne zagadnienie prawne polega na sformułowaniu tego zagadnienia i wskazaniu argumentów, które prowadzą do rozbieżnych ocen. Musi przy tym chodzić o zagadnienie nowe, dotychczas nierozpatrywane w judykaturze, które zarazem ma znaczenie dla rozpoznania wniesionej skargi kasacyjnej (por. postanowienia z dnia 10 maja 2001 r., II CZ 35/01, OSNC 2002, nr 1, poz. 11 i z dnia 11 stycznia 2002 r., III CKN 570/01, OSNC 2002, nr 12, poz. 151).

Istotność zagadnienia prawnego (art. 398<sup>9</sup> § 1 pkt 1 k.p.c.) konkretyzuje się w tym, że w danej sprawie występuje zagadnienie prawne mające znaczenie dla rozwoju prawa lub znaczenie precedensowe dla rozstrzygnięcia innych podobnych spraw. Sąd Najwyższy wyjaśnił, że przedstawienie okoliczności uzasadniających rozpoznanie skargi kasacyjnej ze względu na przesłankę istotnego zagadnienia prawnego polega na sformułowaniu tego zagadnienia, wskazaniu przepisów prawa, na których tle zagadnienie to wyłoniło się, oraz zaprezentowaniu argumentacji jurydycznej uzasadniającej możliwość rozbieżnych ocen prawnych (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 10 maja 2001 r., II CZ 35/01, OSNC 2002, nr 1, poz. 11, z dnia 11 stycznia 2002 r., III CKN 570/01, OSNC 2002, nr 12, poz. 151, z dnia 24 maja 2016 r., I CSK 666/15, nie publ.).

Skarżący w skardze podniósł jako istotne zagadnienie prawne potrzebę rozstrzygnięcia i wyjaśnienia kilku kwestii, tj. w zakresie kwalifikacji prawnej roszczenia wynikającego z nieprawidłowego ustalenia wynagrodzenia i niezastosowania umownego mechanizmu jego korekty sformułował zagadnienie, czy świadczeniem bez podstawy prawnej (*condictio indebiti*) jest wynagrodzenie

uiszczone przez odbiorcę (stronę umowy o dostarczenie mediów) na rzecz dostawcy, ustalone w zawyżonej wysokości wskutek wadliwej pracy urządzenia pomiarowego, w sytuacji, gdy strony umownie określiły sposób ustalenia wynagrodzenia w oparciu o wskazania takiego urządzenia oraz sposób postępowania na wypadek zajścia takiej sytuacji, czy też okoliczności takie należy w związku z postanowieniami umowy rozpatrywać wyłącznie w oparciu o reżim odpowiedzialności kontraktowej, tj. zwłaszcza odpowiedzialności z tytułu niezastosowania lub nieprawidłowego zastosowania umownego mechanizmu korekty wynagrodzenia, a tym samym świadczenia takiego nie można uznać za “nienależne” w rozumieniu art. 410 § 2 k.c.?

W zakresie zbiegu roszczeń z tytułu odpowiedzialności za niewykonanie lub nienależyte wykonanie zobowiązania oraz z tytułu nienależnego świadczenia (w tym w szczególności *conditio indebiti*) skarżący sformułował pytanie, czy w przypadku, gdy strony umownie określiły sposób ustalenia wynagrodzenia w oparciu o wskazania urządzenia pomiarowego oraz sposób postępowania na wypadek wystąpienia nadpłaty wynagrodzenia w wyniku błędu urządzenia pomiarowego, to czy roszczenie z tytułu odpowiedzialności za niewykonanie lub nienależyte wykonanie zobowiązania z tego tytułu wyłącza roszczenie odbiorcy mediów z tytułu nienależnego świadczenia, czy też pozostaje z nim w zbiegu, a jeśli tak, to jakiego rodzaju jest ten zbieg – czy uprawnionemu przysługuje pełna swoboda wyboru roszczenia, czy też roszczenie z tytułu odpowiedzialności za niewykonanie lub nienależyte wykonanie zobowiązania ma pierwszeństwo przed roszczeniem z tytułu nienależnego świadczenia?

W ocenie Sądu Najwyższego, tak sformułowane zagadnienie prawne sprowadza się wyłącznie do pytania o czysto incydentalnym i kazuistycznym charakterze, nie zawierając w sobie elementów, które mogłyby pozwolić na sformułowanie przez Sąd Najwyższy – w ramach rozpoznania skargi kasacyjnej – ogólnego stanowiska o uniwersalnym wymiarze. W konsekwencji, podniesione kwestie z oczywistych powodów nie mogą stanowić istotnego zagadnienia prawnego w rozumieniu art. 398<sup>9</sup> § 1 pkt 1 k.p.c.

Z tych wszystkich względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398<sup>9</sup> § 2 k.p.c.).

O kosztach postępowania kasacyjnego orzeczono na podstawie art. 98 § 3, art. 99, art. 108 § 1, art. 391 § 1, art. 398<sup>21</sup> k.p.c. w związku z § 2 pkt 6 w związku z § 10 ust. 4 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. z 2023 r., poz. 1935).

r.g.